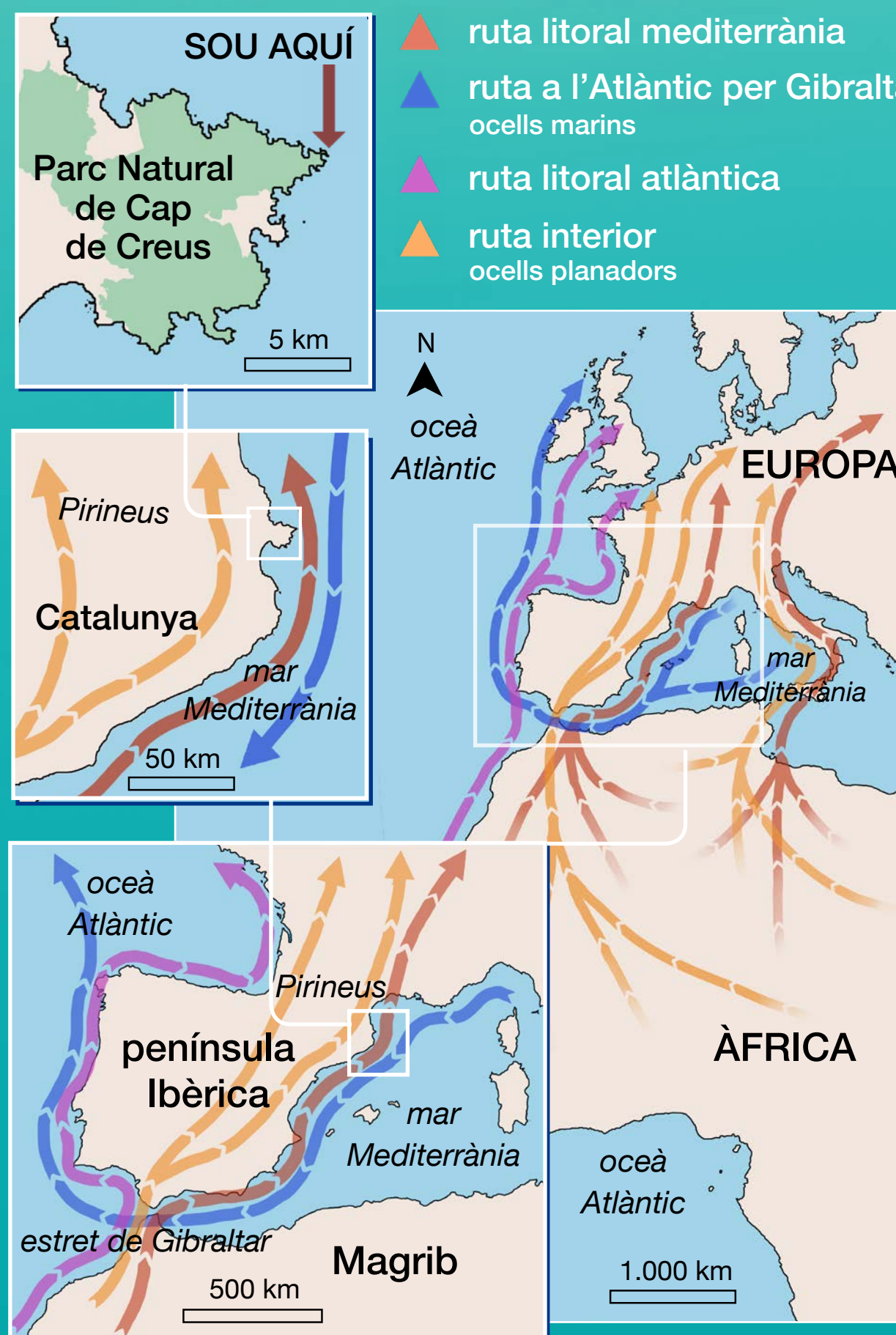

La Punta de Cap de Creus, observatori privilegiat de la migració dels ocells i de la gran fauna marina

Aquest és el punt més oriental de la península Ibèrica, l'extrem de la també península de cap de Creus, que s'endinsa 15km mar endins respecte la línia de costa catalana.

Això fa d'aquest indret un lloc idoni des d'on observar, sobretot a la primavera, els ocells que migren cap al nord ressegint el litoral mediterrani. També els ocells marins -molts dels quals fan ruta cap a Gibraltar, per arribar a l'Atlàntic-, en migració i tot l'hivern, i altra fauna marina. Més enllà del paisatge sublim, doncs, sou en un observatori natural únic. Gaudiu-ne!

RUTES DE MIGRACIÓ DELS OCELLS A LA PRIMAVERA, CAP AL NORD

OCCELLS MIGRADORS

Insectívors petits i grans

Una unió d'ocells de mida petita i mitjana, des de mosqueters fins a puputs, viatgen des del sud -sovint, del cor de l'Àfrica- cap al nord d'Europa seguint el litoral. Els veurem solitaris, en petits estols o en grans volades, aquestes darreres sobretot després de dies de tramuntana forta.

Limícols

Aquests ocells aquàtics, típicament d'aiguamoll, fan migracions llarguissimes, algunes espècies fins a l'Àrtic. Ens sobrevoen migrant a prop de la costa i també força mar endins.

Grans ocells aquàtics

Els ardèids -agrons, bernats i martinets-, es poden veure migrant, solitaris o en estols, o també aturats prop de l'aigua. També passen ànecs -volant en formació en V, de vegades- i cabussos.

Rapinyaires

El gruix de les espècies migren per les rutes interiors, que els permeten aprofitar l'aire calent per enlairar-se planant, però arpelles i milans també poden aparèixer a la costa.

OCCELLS MARINS

Àcids

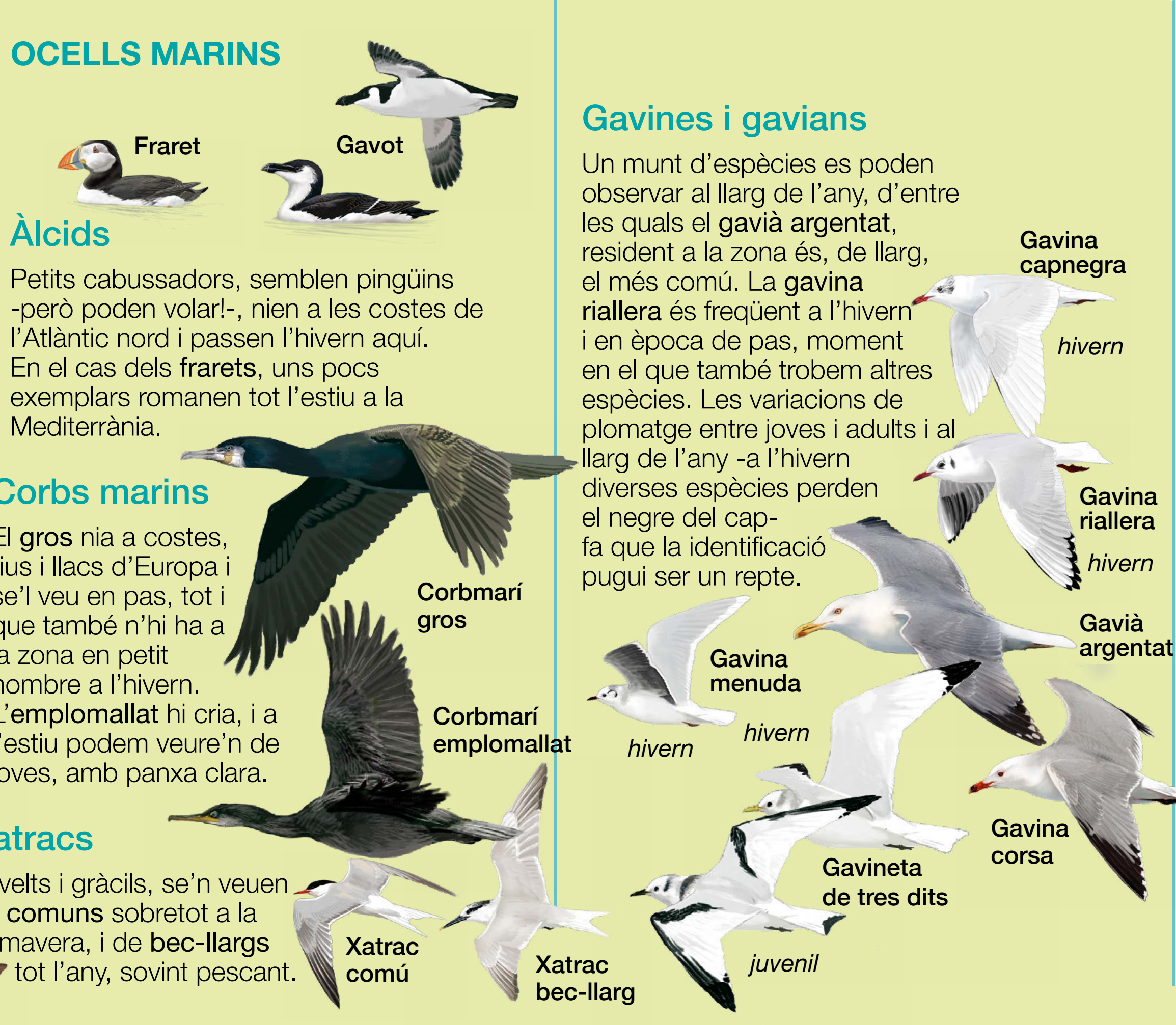
Petits cabussadors, semblen pingüins -però poden volar!-, nien a les costes de l'Atlàntic nord i passen l'hivern aquí. En el cas dels frarets, uns pocs exemplars romanen tot l'estiu a la Mediterrània.

Corbs marins

El gros nia a costes, rius i llacs d'Europa i se'l veu en pas, tot i que també n'hi ha a la zona en petit nombre a l'hivern. L'emplomallat hi cria, i a l'estiu podem veure'n de joves, amb panxa clara.

Xatracs

Esvelts i gràcils, se'n veuen de comuns sobretot a la primavera, i de bec-llargs tot l'any, sovint pescant.

Gavines i gavians

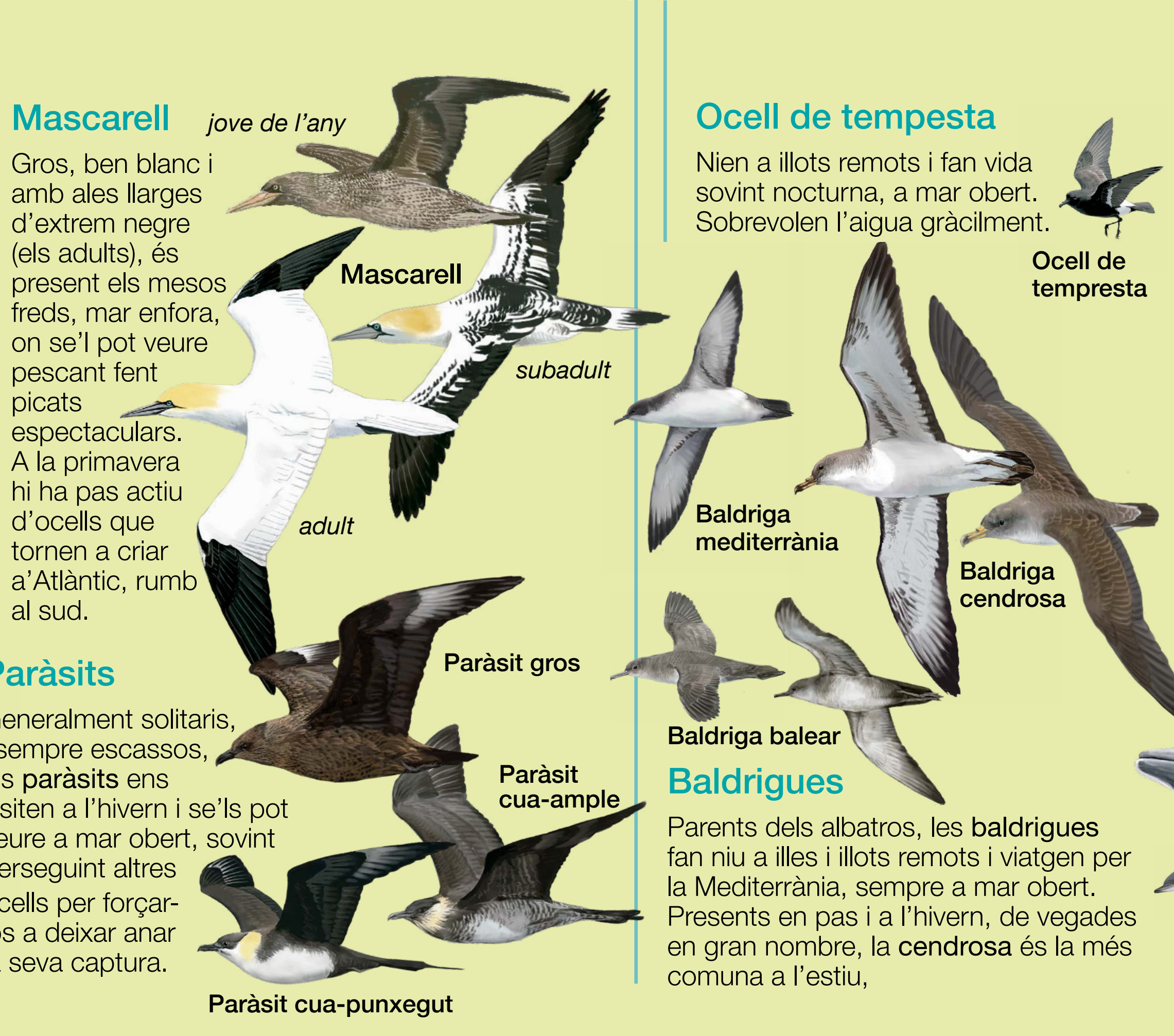
Un munt d'espècies es poden observar al llarg de l'any, d'entre les quals el gavià argentat, resident a la zona és, de llarg, el més comú. La gavina riallera és freqüent a l'hivern i en època de pas, moment en el que també trobem altres espècies. Les variacions de plomatge entre joves i adults i al llarg de l'any -a l'hivern diverses espècies perden el negre del cap- fa que la identificació pugui ser un repte.

Mascarell

Gros, ben blanc i amb ales llargues d'extrem negre (els adults), és present els mesos freds, mar enfora, on se'l pot veure pescant fent picats espectaculars. A la primavera hi ha pas actiu d'ocells que tornen a criar a l'Atlàntic, rumb al sud.

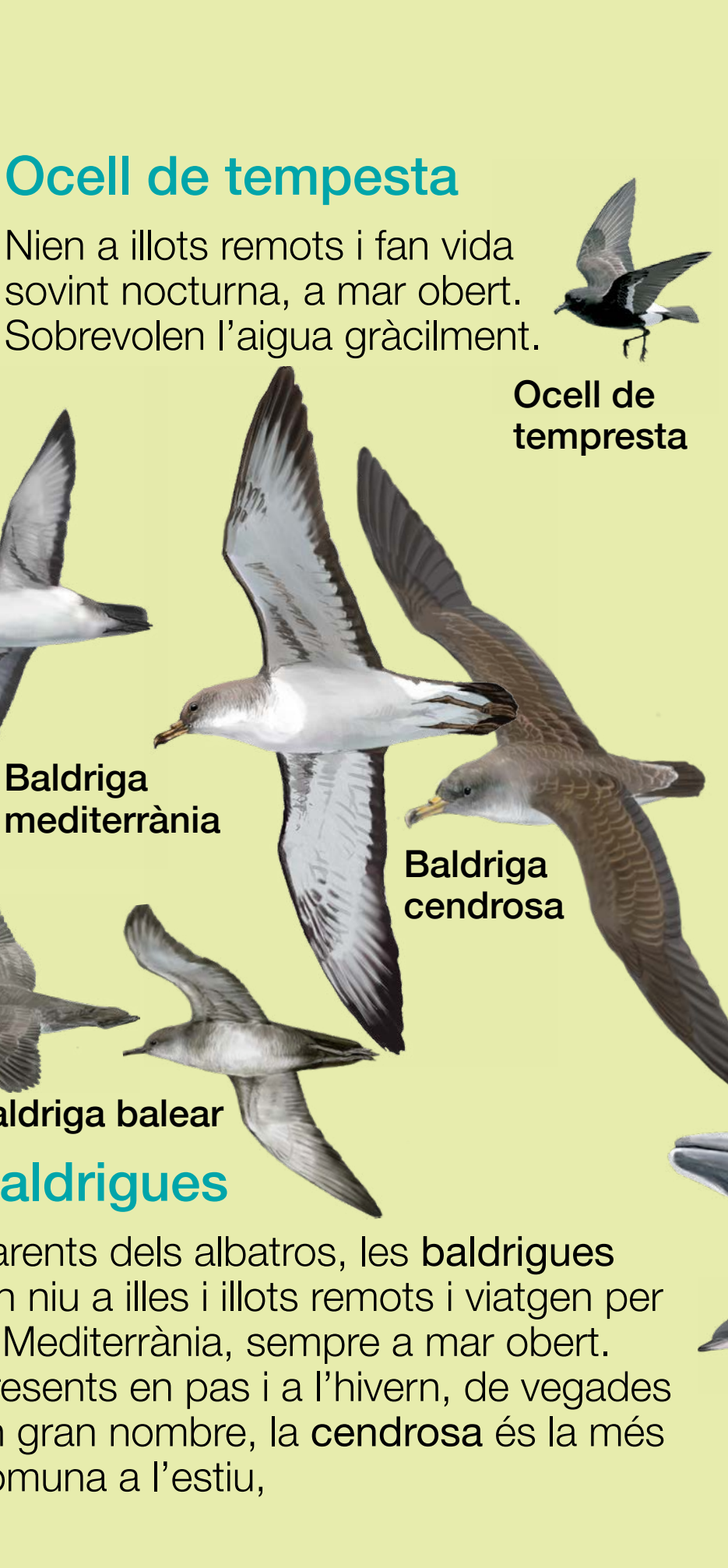
Paràsits

Generalment solitaris, i sempre escassos, els paràsits ens visiten a l'hivern i se'ls pot veure a mar obert, sovint perseguint altres ocells per forçar-los a deixar anar la seva captura.

Ocell de tempesta

Nien a illots remots i fan vida sovint nocturna, a mar obert. Sobrevoen l'aigua gràcilment.

Baldrigues

Parents dels albatros, les baldrigues fan niu a illes i illots remots i viatgen per la Mediterrània, sempre a mar obert. Presents en pas i a l'hivern, de vegades en gran nombre, la cendrosa és la més comuna a l'estiu,

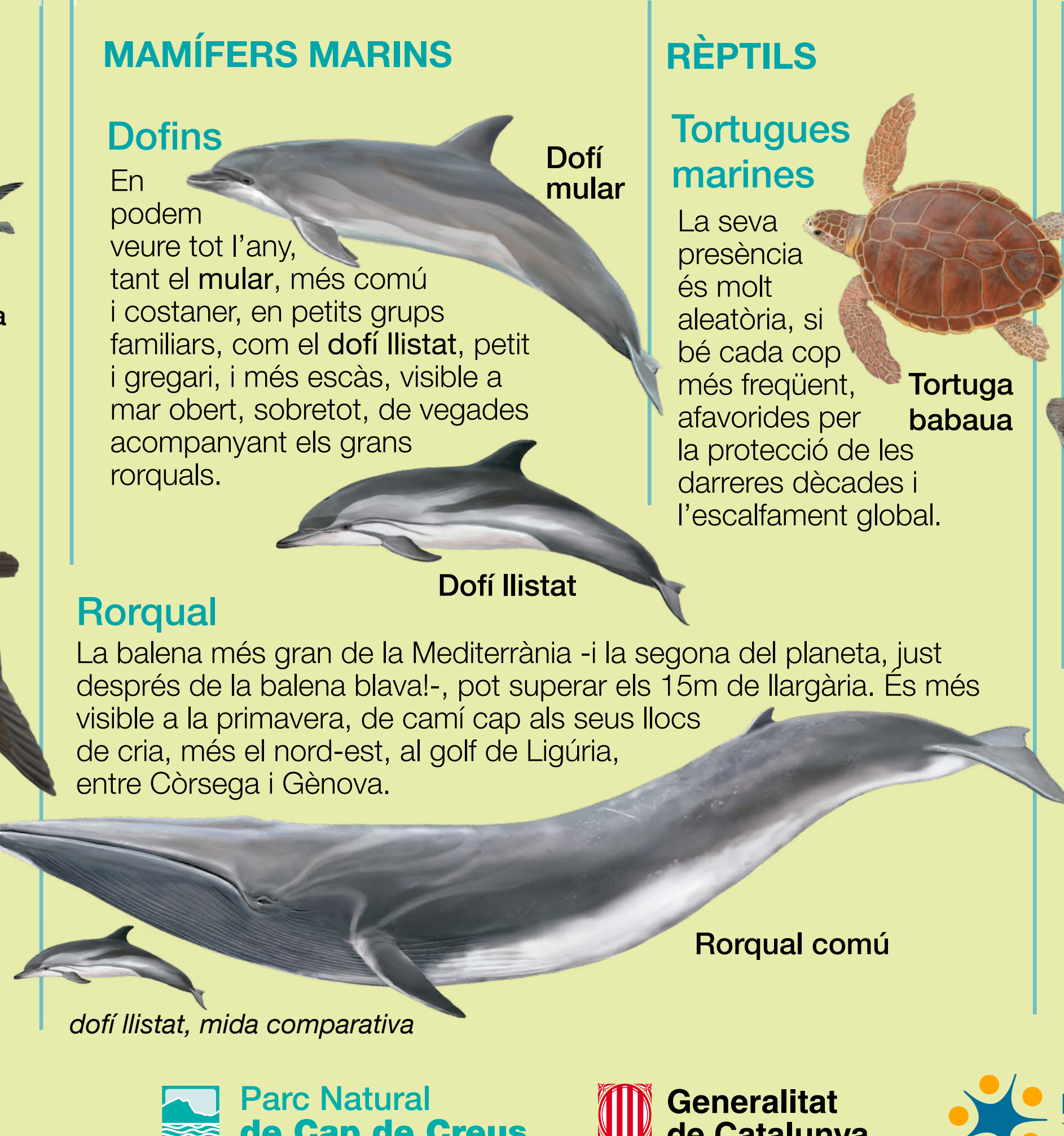
MAMÍFERS MARINS

Dofins

En podem veure tot l'any, tant el mular, més comú i costaner, en petits grups familiars, com el dofí llistat, petit i gregari, i més escàs, visible a mar obert, sobretot, de vegades acompanyant els grans rorquals.

Rorqual

La balena més gran de la Mediterrània -i la segona del planeta, just després de la balena blava-, pot superar els 15m de llargària. Es més visible a la primavera, de camí cap als seus llocs de cria, més el nord-est, al golf de Ligúria, entre Còrsega i Gènova.

RÈPTILS

Tortugues marines

La seva presència és molt aleatòria, si bé cada cop més freqüent, afavorides per la protecció de les darreres dècades i l'escalfament global.

PEIXOS

Taurons

Les aigües davant de Cap de Creus són lloc de cria de les tintoreres o taurons blaus, objecte de seguiment amb el suport del Parc Natural, però difícils de localitzar. Amb més sort encara, a la primavera sobretot, podrem veure l'enorme tauró pelegrí: el delatan les dues aletes -dorsal i caudal- que treu a la superfície.

Grans peixos viatgers

El peix lluna, que pot arribar a mides considerables, és un clàssic a la primavera. Les tonyines, sovint en grups que salten i fan grans esquitxos, tot perseguint moles de peixos, són cada cop més comunes, fins ben entrat l'estiu.

Època de l'any

El millor moment per observar la migració és, òbviament, quan els ocells estan viatjant; sobretot a la primavera, cap al nord -bon temps pels rorquals-, i també a la tardor. A l'hivern hi ha més ocells marins, i a l'estiu, d'hora, no és rar veure dofins, tonyines i baldrigues cendroses.

Hora del dia

Convé matinar: a primera hora és quan hi ha més activitat, malgrat el sol ixent pot ser inicialment molest. A la tarda, amb el sol al darrera, la llum és millor per a l'observació.

Meteorologia

El temps atmosfèric influeix molt l'activitat dels ocells, i la facilitat d'observació. Després de dies de tramuntana, la migració primaveral s'activa. El levant pot ser molest -i dur pluja- però empeny els ocells marins cap a la costa.

Material d'observació

Els prismàtics són imprescindibles, i un telescopi és encara millor! Disposar de tres-peus (tripode) us permetrà mantenir la imatge llunyana estable. Una càmera amb un bon zoom us podrà ajudar a identificar les espècies llunyanes. Porteu gorra i roba d'abric!

Actitud

Perseverar, tenir paciència i mantenir l'atenció és molt important, perquè mai se sap quan pot aparèixer la fauna. Anar revisant una i altra vegada l'horitzó, sense defallir. I fer-ho acompanyat, per poder fer torns, perquè estar atents tota l'estona és impossible.

Guiatge

Us ajudarà molt consultar guies d'identificació, en paper o sobre suport mòbil, i acompanyar experts en jornades obertes amb guiatge disponible, i no deixar de preguntar a qui en sap, sempre obert a compartir. A la web del Parc Natural també hi trobareu més informació.

Dècades de seguiment

Des del 1995 es fa un seguiment sistemàtic de la migració dels ocells a la Punta de Cap de Creus, amb un mínim mensual de tres hores el primer dissabte de cada mes. Això aporta dades a llarg terme, comparables amb d'altres a nivell global, en seguir una metodologia comuna -RAM (Recompte d'Aus Marines)-, homogeneitzada arreu del continent.